

Charlotte Rahbek Rørths prædiken 15. søndag efter trinitatis

Taler

Charlotte Rahbek Rørth
Journalist, forfatter og præst

Dato

13. september 2026

Sted

Terndrup Kirke, Aalborg stift

Omstændigheder

Prædikenen blev transmitteret i programmet Gudstjeneste på P1 d. 13. september 2026.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 10, vers 38-42

Salmer

DDS 408: Nu ringer alle klokker mod sky
Troen er ikke en klippe
100 salmer nr. 892
DDS 696: Kærlighed er lysets kilde
DDS 441: Alle mine kilder

- 1 Jeg tænker, gulvet nok er af stampet ler inde i Marthas hus. Næsten som her i Terndrup kirke, hvor jeg står på et gulv lagt af gule mursten.

- 5 At Jesus går ind i netop Marthas hus og herinde taler ligeværdigt med de to kvinder, er fornødent, som Jesus selv ville have sagt. Kun ved at tale med dem, der rangerer lavest i alle hierarkier, kan han vise, at han er sendt hertil for at vise, at alle mennesker er Guds børn. Det er enkel og effektiv kommunikation.

- 10 I dag taler Jesus som altid om og til alle. De to søstre er sider af os alle. Og jeg tror da også, at de fleste af os umiddelbart genkender Marthas forargelse over, at Maria ikke hjælper, og det er lige så ligetil hurtigt at konkludere, at Jesus mener, at vi altid bare skal være rene Maria'er og sætte os ved hans fødder og lytte – uanset køn, selv om det dengang kun var mænd, der kunne sidde som elever ved deres rabbis fødder.

- 15 Men Jesus gør sig faktisk meget umage med at vise, at han kan lide både Martha og Maria. Han kalder Martha kærligt ved navn to gange. Martha, Martha, siger han. Og han irrettesætter hende ikke over, at hun irrettesætter ham, Guds søn, men beroliger hende. Anerkender hende.

- 20 I dag er det klart mest rosværdigt at være som Martha. En, der gør noget. Det er

der meget godt at sige om det. Også økonomisk. Der er god brug for den side af os. Men, Jesus insisterer på, at vi skal bruge den anden side af os selv. Den, han i
25 dag kalder gode del. At sidde stille op ad hans knæ.

Den amerikanske digter, Tricia Hersey, kalder det for at opfordre til oprør. Det at hvile er at gøre modstand. Rest is resistance, siger hun. Når vi hviler, gør vi oprør mod forbrug - mod fokus på penge og magt, mod prestige og praleri. Den
30 slags oprør får konsekvenser. At hvile sig op ad Jesus ændrer vores værdier. Får os til at stoppe op se, hvad der er vigtigst. Mon ikke, det er derfor, Jesus beder os om det?

Stop nu op, Martha, kan vi næsten høre Jesus sige. Kom nu her og sæt dig lidt.
35 Sæt dig her ved mit knæ. Læn dig ind mod mig. Hvil. Vær stille. Lyt.

Lad os da gøre, hvad Jesus siger.

Hvad end I sidder her på kirkebænkene eller hjemme i stolene, så læn jer lidt til
40 siden. Ind mod Jesu knæ, ligesom jeg nu sætter mig på gulvet og læner mig ind mod døbefonten. Læner mig ind i selve kilden.

Ind i min dåb.

45 Ind mod Jesu knæ.

Lad os lukke øjnene. Trække vejret dybt. En. To. Tre gange.

Shhh.

50

At sidde helt stille er uvant.

Bare sidde og være til op ad Jesus.

55 Hvad sker der ved det?

Hov, er det ikke det største, der findes? At være til? At give en kort stund til det største af alle mirakler er vel ok? At konstatere, at jo, jeg er til. Skabt.

60 Ikke blot produceret som et stykke mekanik, men skabt i Guds billede. En helt

almindelig menneske-krop OG en bærer af det guddommelige. Det menneskelige og det guddommelige var ét i Jesus og lever også sammen i os.

65 Jesus var også menneske, og vi ved, at også han havde brug for at læne sig op ad et knæ.

70 Åbn øjnene nu – og se derover på væggen, på Terndrup Kirkes kopi af Carl Blochs billede af Jesus i Gethsemane Have natten inden korsfæstelsen. Gud har sendt en engel ned til sin søn, så han kan sidde på jorden og have et knæ at læne sig op ad.

Efter opstandelsen er det os, der altid kan læne os op ad Jesu knæ. Han er med os alle dage, får vi at vide lige her, når vi døbes. Det er hans knæ, jeg kan mærke, når jeg læner mig op ad døbefonten.

At minde sig selv om det er den gode del, Jesus taler om.

80 Det er usigeligt stort. Vi må slukke for alle vores egne ord for at fatte en smule af det.

At tie stille og læne sig op ad Jesu knæ bliver en bøn - og når Jesus begynder at tale, ved vi godt, hvad han siger. Jesus fortæller Maria, hvad han fortæller sine disciple: Han taler om at elske Gud, elske næsten, elske sig selv.

85 Han taler om kærlighed som ledetråden for alt.

Han understreger, at vi skal høre efter. Det er fornødent, siger han. Afgørende. Vi skal lytte først. Og så handle.

90 Vi skal være som et kors. Først lodret. Fokuserer på forbindelsen mellem os og Gud - som Maria.

95 Så ligge vandret så at sige som Martha og handle og gøre og være sammen i kirke og samfund og brede armene bredt ud og favne verden.

Sidder vi som Maria og er stille og siden lytter til, hvad Jesus siger, vil vi sanse, at vi er elsket først. Så vil vi gøre noget, fordi vi er elsket. Ikke for at blive elsket.

Kærlighed er ikke en betaling for godt arbejde. Vi er elsket først og kan konkret gå rundt i hverdagen som mennesker, der spreder kærlighed.

105 Det lyder vildt. Men det er den store vision, Gud har for os. Vi er dem, der kan og skal udleve Guds rige på jord. Vi, der er skabt i Guds billede, har det i os. Vi kan godt. Gud stoler på os.

Og glemmer vi det, kan vi altid sætte os endnu en lille stund op ad Jesu knæ.

110 For det vil vi sige: Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

Amen.

115

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

120

Tags

15. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/charlotte-rahbek-rorths-praediken-15-sondag-efter-trinitatis>

125

130

135